

BAZNĪCAS ZINĀS

ŅUJORKAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES
IZDEVUMS

2008.g.

decembris

58. gads Nr.9

Ēbr. 11: 16 Bet nu tie tiecas pēc labākas, tas ir, debesu tēvijas. – 18. novembra sprediķis

Nikolajs Kalniņš ar tik vieglu piesitienu piesauc kā trimdinieka bēdas, tā arī cerības: “Bez dzimtenes Kurp lai es droši ietu? Rod ceļinieks Sev vienmēr mājas vietu, Kur Dieva sliekšņi gaiši spīd, Kur Dieva sliekšņi gaiši spīd.”

Esam šeit sapulcējušies Latvijas 90. gadu dzimšanas dienas zīmē, jo Latvijas liktenis, sākot ar Molotova-Ribentropa paktu un visiem sekojošiem kara un apspiestības murgiem, bija tik baigs, ka daudzi izšķīrās spert izmisuma soli – atstāt mājas un dzimteni, lai kļūtu par bēgļiem un trimdiniekiem. Tādēļ jums, kas dzimāt un augāt Latvijā, ticot, ka Latvija bija un būs jūsu mājas, nācās ar būt-vai-nebūt intensitāti lūgšanā vaicāt: “Bez dzimtenes - kurlp lai es droši ietu?”

Ne katrs atrada atbildi šim jautājumam, kas sev līdzī nes krusta zīmes sāpes un smagumu. Kādi aizmirs dzimteni un vecās mājas, lai iekļautos un asimilētos jaunā vidē. Daudzi nekur neatrada jaunas mājas - tie padevās bezcerībai un bezjēgai. Bet jūs, kas pulcējāties latviešu draudzes paspārnē, atradāt tās mājas, ko piesaucis dzejnieks: “Rod ceļinieks Sev vienmēr mājas vietu, Kur Dieva sliekšņi gaiši spīd.”

Kā jūs ar savām ģimenēm veidojāt dzīves nākošo posmu pēc bēgšanas un trimdas posta? Ierodoties svešā zemē kā pirmo jūs meklējāt savus tautiešus. Un kur citur viņus atrast, ja ne dievnamā? Jums bija savas ģimenes jāaudzina bez dzimtenes, bet jūs zinājāt, ka

nedrīkstēja jaunai audzei ļaut aizmirst ne savu tautību, ne Dievu. Tādēļ bija tik nepieciešami celt savu dievnamu, kur apstiprinājās, ka Dievs, kas jūs saveda kopā kā kristīgu un latvisku saimi svešumā, savā laikā un savā veidā pašķirs ceļu uz gaišākiem laikiem dzimtenē. Starplaikā bija jāatrod pagaidu mājas vieta, kur “Dieva sliekšņi gaiši spīd”. Mēs visus trimdas

gadus dzīvojam ar apziņu, ka mums mājas ir reizē šeit pat Amerikā, īpaši tur, kur latvieši pulcējās savās draudzēs un dievnamos, un tomēr cerējām uz citām mājām - uz mājām atjaunotā, brīvā Latvijā.

Trimdas sākuma posmā tautieši 18. novembrī cits citu sveicināja ar jūsmīgo saukli: “Nākošo gadu Rīgā!” Bet jo aukstais karš kļuva aukstāks un aukstāks, tas bija ticības, pacietības un izturības pārbaudījums joprojām

cerēt, ka reiz pulcēsīmies brīvā un latviskā Rīgā.

Spilgti atceros kā, ceļojot pirmo reizi Baltijas valstīs kopā ar teoloģijas studentu grupu 1982. gadā, mani līdzceļotāji - jauni jūsmīgi kristieši - tikpat kā nespēja iedomāties nākotni, kad Baltijas valstis būs atkal brīvas un Padomju savienības vairs nebūs. Mani labākā gadījumā uzskatīja par vientiesīgu ideālistu, sliktākā gadījumā par cilvēku, kas vienkārši nevar samierināties ar realitāti. Padomju savienības krišana bija 20. g.s. otrās puses visizšķirīgākais brīdis. Ja man būs bērnu bērni, es par tiem laikiem stāstīšu kā par savu dzīves kalngalu.

Lūdolfas Liberta "Vīzija"

Latviešu tauta un latviešu baznīca bija tik ilgi cerējusi un lūgusi - par spīti visvisādiem iemesliem bezcerībai. Kāds gandarījums, ka latviešu tautas apspiestības krusts nenozīmēja beigas, bet sekoja brīvības atgūšanas augšāmcelšanās! Bet labi zinām, ka Latvijas brīvības atgūšana nenozīmēja Debesu valstības nākšanu virs zemes. Sākotnējai sajūsmai par brīvības iespējām sekoja vilšanās, kad ceļš uz gaišākās nākotnes iespēju pilnveidošanu rādījās daudz grūtāks un sarežģītāks nekā varēja iedomāties.

Bet tas nemaina to, ka visi turpinām dzīvot līdz Latvijas nākotnes veidošanas gaitai, kaut gan vairumam bijušo trimdinieku galvenās mājās ir un būs šeit - ārpus Latvijas. Mūsu "mazā Latvija" ir mūsu vietējā latviešu baznīca un sabiedrība. Daudzi tomēr turpina regulāri apciemot Latviju un jūtas kā mājās gan ASV, gan Latvijā. Mēs mūsu draudzēs mēģinām joprojām piekopt palīdzības darbu, cik nu tas mūsu spēkos. Un uzturam draudzīgas attiecības ar mūsu māsu draudzēm.

Uz dziesmu lapiņas vāka ievietoju gleznu, kuŗā man nācās šonedēļ rūpīgāki no jauna ieskatīties, jo Bertrams Zariņš man zvanīja un stāstīja, ka grib tikai vēl vienu lietu ievietot grāmatā par mācītāju Richardu Zariņu pirms manuskripts tiek sūtīts uz Rīgu. Bertrams vēl gribēja ievietot kopiju no sava tēva mīļākās gleznas – Liberta "Ņujorka un Rīga". Gleznu noņemu no kancelejas sienas, iznesu laukā dienas gaismā, nofotografēju un kā e-pasta pievienojumu nosūtīju. Biju laimīgs, ka varēju sava mentora piemiņai tā pakalpot.

Gleznas priekšplānā garām Bruklinas tiltam skatāmies uz Ņujorkas vareniem debesskrāpjiem, bet aiz tiem kā sapņu tēls pie apvāršņa mirgo Rīgas baznīcu torņi. Šī glezna spilgti raksturoja latviešu trimdinieka

pārdzīvojumus Ņujorkā. Kaut kur - vismaz zem ziņģiņā - aiz tagadējās īstenības rādījās Rīga, rādījās Latvijas skati, ko trimdinieks vienmēr sev nēsājis līdzi.

Cik citāda šī glezna izskatījās Latvijas nebrīvības laikā, kad uz to skatījāmies ar cerības vai ar bezcerības acīm. Ja Rīgas tēlos redzējām tikai "vecos labos laikus", kas bija, bet ir neglābjami pagājuši, tad glezna rādījās drūma un nospiedoša. Bet ja gleznā redzējām ne tikai pagātņi, bet arī iespējamās nākotnes apvāršņi, tad tā atspoguļoja latviešu trimdinieka dzīves pamata jēgu. Kaut gan Ņujorkas debesskrāpji ir mums visapkārt, nevarējām un nedrīkstējām aizmirst, ka Rīgas torņi joprojām sauc. Kaut gan esam Amerikas pilsoņi, kas dzīvo Ņujorkas apkārtnē, cerību sapņos, bijām jaunās brīvās Latvijas pilsoņi un Rīgas iemītnieki. Ar cerības acīm skatoties varēja šajā gleznā saredzēt ne tikai, kas bija, bet arī to, kas ar Dieva palīgu reiz būs. Un paldies Dievam, ka tagad sauklis: "Nākošo gadu Rīgā!" var skanēt nevis kā teiksmaina lūgšana, bet kā lietišķu plānu kalšana.

Kad redzam Rīgas baznīcas torņus, neaizmirsīsim, ka šodien sākas Latvijas 90. dzimšanas dienas svinības - kā tas lasāms Dienas mājas lapā: "ar ekumēnisko dievkalpojumu Doma baznīcā". Luterāņu baznīcas galva Jānis Vanags, sprediķi noslēdzot, runāja par dzimšanas dienas dāvanām: "Uzdāvināsim Latvijai dzimšanas dienā vienu cilvēku – labāku, godīgāku, pacietīgāku, mīlestības pilnāku, garīgāku, strādīgāku - un daudz ko citu varam likt vēl klāt, proti - sevi pašu. Tā ir dāvana, ko katrs var atļauties."

Mēs katrā mūsu dievkalpojumā pie Dieva griežamies ar lūgšanas vārdiem, ko Jēzus pats mums mācījis: "Tavs prāts, lai notiek, kā debesīs, tā arī virs

Zaiga Candela, Salas pārzine, diriģē apvienotu skolu kori Valstsvētku aktā Jonkeru baznīcā 15. novembrī

zemes”. Un bez Jēzus mīlestības un pašaieliedzības priekšzīmes, kas vēl mums būtu ko Latvijai dāvāt? Taču atcerēsimies, ka galu galā Jēzus nelūdza tikai par vienas tautas nākotni, bet par visas Dieva radības nākotni. Pateiksimies Dievam, ka laiks, ko mēs pavadām kā trimdinieki, mums palīdzēja dziļāk saprast Pāvila vārdus: “Tāpēc mēs arvien turam drošu prātu un zinām: kamēr mājot miesā, mēs esam svešumā, tālu no Tā Kunga, jo mēs dzīvojam ticībā, ne skatīšanā.”

Bet īpaši mūsu dievamos un dievkalpojumos mēs apzināties, ka visa mūsu tiekšanās pēc labākām un pa-

liekošām mājām, kur valda brīvība, miers, taisnība un mīlestība, ir īstenībā tiekšanās “pēc labākas, tas ir - debesu tēvijas”. Tādēļ mūsu dziļākā lūgšana nav “Nākošo gadu Rīgā!”, bet “Mūžībā - Debesu valstībā!” Ja ar ticības acīm skatāties uz Liberta gleznas attēlu, tad apzināties, ka aiz Rīgas torņiem - pār pasaulīgā tālumā - vizmo Debesu valstības vārti. Tur katrs atpestītais Dieva bērns - “ar lūgšanu Reiz pestīts mājās iesi”, kur “Dieva sliekšņi gaiši spīd”. Āmen.

Laris Saliņš

Jonkeros Valsts svētku aktā apbalvotie

2008. gada Amerikas Latviešu Apvienības pamatskolas programmas pārbaudījumā Ņujorkas draudzes skolas skolnieki ieņēma pirmās vietas.

Apsveicam Ņudzersijas skolas skolniekus Māru Zālīti, Ēriku Zālīti un Valdi Račevski, kas ieņāca pirmā, otrā un trešā vietā parbaudījuma apmērā! Arī apsveicam Zintu Puteni un Kristīnu Van Sant no Ņudzersijas skolas un Kristu Zāmuru no Bronksas skolas, kas ierindojās pirmajās vietās vairākās pārbaudījuma nodaļās.

Dzejnieks Gunārs Saliņš saņēma PBLA Kultūras Fonda apbalvojumu 2008. gadā par kopoto rakstu krājumu izdošanu Latvijā.

Gunars un Jautrīte Saliņi Jonkeros pēc akta

Valsts svētki Salas baznīcā

Kaut Ņujorkas Organizācijas Padome rīkoja plašu Latvijas 90. jubilejas svētku aktu sestdien, 15. novembrī Jonkeru baznīcā un piektdien, 21. novembrī plānoja glauņu 18. novembra svētku balle pilsētas centrā, Manhatenā Sieviešu Kluba greznā zālē, Longailendas tautieši atzīmēja Valsts svētkus tieši otrdien, 18. novembrī Salas baznīcā. Vakars iesākās ar māc. Laņa Saliņa vadīto dievkalpojumu. Latvijas karogu ienesa Longailendas latviešu skolas 8. klases audzēkņi: Melisa Ejupa, Jānis Risbergs un Dagnija Lapiņa. Dievkalpojuma beigās draudze nodziedāja Dievs Svētī Latviju.

Pēc Dievkalpojumu, visi pulcējās baznīcas lejas zālē kur novada priekšnieks Jānis Riekstiņš apsveica Latviju un aicināja klātesošos pacelt vīnu glāzes Tēvzemei par godu. Elita Gobiņa Latvijas jubilejai bija izcepusi garšīgu kliņģeri. Visi kavējās pie klātiem galdiem, bet ārā ejot brīnums - sezonas pirmās sniega pārslas lidoja pa gaisu.

Ēriks Niedrītis, MD.

Māra Zālīte, Kristīna Van Sant, Valdis Račevskis un Krista Zāmura ar Anitu Bataragu. Iztrūkst Ēriks Zālīte un Zinta Putene.

ĒDAMZĀLES NĀKOTNE - Ievads un īsa vēsture.

Pirms diviem gadiem draudzes nometne svinēja savu 50 jubileju. Tajā laikā grupa draudzes locekļu nolēma, ka par godu nometnes jubilejai ļaudis būtu gatavi saziņot līdzekļus, lai uzlabotu ēdamzāli, kas pa gadiem labi kalpojusi un vairākkārt paplašināta, bet nu tādā mērā novecojusi un nodilusi, ka jādomā par lielākiem uzlabojumiem. Jubilejas laikā ļaudis devīgi atsaucās un tika saziņoti vai solīti turpat \$250,000. Kopš tā laika, aptuveni rēķinot, šī summa ir pie \$400,000. Pēc jubilejas izveidoja divas grupas: padomi un darba grupu. Padomes uzdevums bijis pārraudzīt vai saziņotie līdzekļi tiek izmantoti mērķim kam tos savāca. Plānošanas darba grupas uzdevums bijis praktiski virzīt projektu uz priekšu, piemēram, attiecībā uz architekta izraudzīšanu un būvdarbu pārraudzīšanu. Darba grupa vēltja ļoti lielu darbu un laiku konsultējoties ar nometnes saimniecēm, ar architektu, kā arī lika lietā paši savas profesionālās zināšanas, lai nospraustu projekta mērķus un rastu konceptplānu. Pusotru gadu vēlāk, šī gada pilnsapulcei lika priekšā konceptplānu. Dabīgi radās dažādi jautājumi un komentāri par plānu. Domājot par to, ka nebija lietderīgi pilnsapulcē sīki iztirzāt visus jautājumus un to, ka bija pagājis turpat pusotrs gads kopš jubilejas, pieņēma lēmumu, ka darba grupai jānotur informācijas sēdes novados, lai draudzes locekļi var sīkāk iepazīties ar piedāvāto plānu un jautājumi iztirzāti. Pavasara posmā notika šādas informācijas sēdes Salā, Jonkeros un Ņudžersijā. Mazliet mainīta, bet pamatā tā pati, prezentācija aplūkojama draudzes mājas lapā. Septembra vidū notika plašāka draudzes locekļu, nometnes labvēļu un darbinieku sapulce kad šīm grupām bija iespēja izteikties par vispārējo virzienu un vajadzībām attiecībā uz ēdamzāles projektu, kā arī konstruktīvi un fokusēti komentēt par pavasarī piedāvāto plānu. Vairākus ar šo sapulci saistītus ideju sarakstus arī var aplūkot draudzes mājas lapā. Sapulces rezultātā izveidoja jaunu grupu, kurā pārstāvētas dažādās nometnes labvēļu un darbinieku grupas, lai tām būtu tiešāks sakars un ietekme uz projekta tālāko attīstību. Skaidrības labad, turpmāk šī grupa tiks saukta „Ēdamzāles virziena grupa” (ĒVG). Rudens posmā arī sākotnējās plānošanas darba grupas sastāvs nedaudz mainījies.

Ēdamzāles virziena grupa.

Jaunizraudzītā grupa tikās novembrī divas reizes. Šī īpašā „Ēdamzāles nākotnes” sleja Draudzes ziņās ir viens no grupas rezultātiem. Nāca pie slēdziena, ka ir svarīgi draudzes locekļus un projekta ziedotājus, regulāri un sīki informēt par to, kas tagad notiek.

Esam pārliecināti, ka mērķis ir rast projektu kuram

ir plašs draudzes atbalsts un ja ļaudis zina kas tiek darīts, lai šāds projekts ietu uz priekšu, kavēšanās būs saprotamāka un, cerams, pieņemamāka. Aicinām draudzi turpināt sekot ēdamzāles projekta gaitai gan lasot rakstus draudzes ziņās, gan apskatot attiecīgo informāciju draudzes mājas lapā.

Pirmajā sēdē visvairāk pārrunāja divus līdzšinējā projekta virzienus par kuriem bija izteikti dalītas domas septembra sapulcē.

Pirmais elements par ko domas dalījās ir pašreizējais novietojums, kas krietni sniedz pašreizējā karoglaukumā. Septembra sapulcē bija arī ierosinājums apsvērt citus novietojumus jaunajam projektam. Viens iespējams ierobežojums citam novietojumam ir tas, ka daži nometnes rajoni skaitoties „wetlands” un līdz ar to ir likuma ierobežojumiem par eventuālu apbūvi. Lai tieši atsauktos uz cita novietojuma ieteikumu, lēma vistuvākajā laikā izkārtot lietpratēju konsultāciju šai jautājumā, lai skaidri zināms ko vispār var vai nevar apsvērt. Tā arī notika un konsultants ziņoja, ka rajons, kuru robežo Ēdamzāles piegādes ceļš, karogu laukums, voleja laukumi un futeņa laukums noteikti ir „wetlands” ar ļoti stingriem likuma ierobežojumiem attiecībā uz apbūvi.

Otrs elements par līdzšinējo projektu, ko pārrunāja bija tā lielums. Iebildums tik izteikts dažādos veidos par augstu, zāle pa lielu, utt- bet galu galā, var to apvienot vispārinājumā, ka projekts šķiet par lielu. Netiešā saistībā ar to ir jautājums par to kādā mēra līdzšinējā ēdamzāle vai tās pamati tiek saglabāti un izmantoti. Tā varētu būt iespēja ietaupīt naudu, bet ar to arī saistīti plānošanas un būvniecības apsvērumi, kas lielā mērā ietekmē topošā projekta formu.

Grupu arī iepazīstināja ar jaunu plānu, kas ņēmis vērā daudzus septembra sēdē izteiktos komentus.

Visiem ĒVG dalībniekiem, it sevišķi, dažādiem, ar nometni saistīto grupu vadītājiem (nometne, Īkšķīši, valodas periods, valodas Īkšķīši, saimnieces, u.c.) bija iespēja iepazīties ar šo plānu un par to komentēt novembra otrajā sēdē. Vispārējais noskaņojums ir pozitīvs, protams, ar dažādiem papildinājumiem un maiņām. Ēdamzāles plānošanas darba grupa centīsies šos ieteikumus un komentus no jauna ietilpināt plānā, lai ĒVG var vēlreiz to izvērtēt un komentēt pirms tālāk konsultējas ar architektu un virtuvju plānotāju. Novembra otrajā sēdē ĒVG arī pieņēma mērķi līdz draudzes pilnsapulcei februārī sagatavot pietiekami tālu attīstītu plānu, lai no tā varētu veikt +/- 10% precīzu projekta izmaksas aplēsi, tā lai pilnsapulce var pieņemt kādu lēmumu par projekta nākotni.

Kristīna Putene

THE EDAMZALE'S FUTURE

When Nometne celebrated its 50th anniversary two years ago, it was decided that it would be a good time to initiate a fund-raiser for the benefit of the Edamzale, which has served us well and which has been modified over the years, but now is worn and dated to the point of needing major improvements. Since the anniversary, about \$400,000 have been raised in donations and pledges. A planning committee has worked on creating a plan for the improvements. Initial concepts presented in the spring of 2008 raised many questions among our congregants and Nometne stakeholders. As a result, a meeting was called in September to include the various stakeholders in the Edamzale's project to discuss the general direction the project was going and to comment on the concept presented in the spring. Another result of the September meeting was the formation of a steering committee in which the various user groups of Nometne are represented, so that they would have more direct input as the project moves forward.

The Steering Committee met twice in November. This column and future articles are a recognition of the fact that the project has taken much longer than anyone would wish, but it is critical to inform the public of what is being done now to move the project forward.

It is also the firm belief of the Steering Committee that the goal is to arrive at a project that has wide

support among the stakeholders and that if they are informed of the current status, any delays will be more understandable and acceptable.

At the November meetings the Steering Committee discussed two of the top complaints expressed at the September meeting. One was the location of the project, the other the size of it.

An environmental specialist was consulted regarding other locations at Nometne and a wetlands area was identified in the wooded area between the delivery road, volleyball fields, and soccer fields, which would be strictly regulated in terms of new construction.

In response to the questions concerning the project's size, a new plan was presented that took into account many of the comments from the September meeting. The Steering Committee took some time to familiarize themselves with this new concept and it was generally well received. A list of observations and suggestions was again made. The Edamzale Planning Committee will try to incorporate these suggestions for another review by the Steering Committee in mid-December.

The Steering Committee decided to make it a goal to have this new concept developed to the point that it and a +/- 10% cost estimate could be made and presented to the congregation's General Meeting in February for a vote.

Kristīna Putene

Ilmārs Gaujers, diak. Indriķis Kaņeps, Gunārs Čače un Skaidrīte Krēšliņa.

Bībeles stunda ar četriem jubilāriem

Novembris ir Pateicības dienas mēnesis, un tādā noskaņā notika 20. novembra Bībeles stunda Jonkeru baznīcā, kas bija pulcinājusi 17 bībelniekus, četrus no tiem gaviļniekus, kas atzīmēja savas nesen notikušās vai drīzumā gaidāmās dzimšanas dienas. Pēc Bībeles stundas dalībnieki apsveica Skaidrīti Krēšliņu (15. nov.), Gunāru Čači (21. nov.), Ilmāru Gaujēru (24. nov.) un diak. Indriķi Kaņepu (25. nov.), kuriem Bībeles stundu saimnieciskā koordinatore Jolanta Kaņepa pasniedza

ziedus, un visi kopīgi nodziedāja „Teici to Kungu”. Cienasts bija tradicionālā Pateicības dienas gaumē ar sulīgu tītara cepeti un bagātīgām piedevām. Turklāt, jubilāriem par godu galdā parādījās Marijas Čačes ceptais dzimšanas dienas kliņģeris un Jolantas Kaņepas burkānu torte. Galdus ar rudens lapām un

ziediem bija izgreznojuši Ferlands un Velta Krūmiņi. Cienastu izdevumi tiek segti no Irmgardes Zariņas un Lūcijas Zamuras novēlējumiem un citiem ziedojumiem. Visi ir mīļi aicināti pievienoties mūsu priecīgajai garīgai ģimenei katru otro ceturtdienu plkst. 11:00os Jonkeru baznīcas lejas zālē. *Diak .Indriķis Kaņeps*

Vilmai Barlotai 95 gadu jubileja

Vilma Barlota ir viena no Ņujorkas draudzes “jaunākām” locekļēm, kas, Elizabetes draudzei izbeidzot darbību, kopā ar citiem pievienojās mūsu draudzei. Viņa dzimusi 1913.gada 8. novembrī Ļaudonas Stapānos, piecu bērnu ģimenē, kur tēvs Andrejs Berķis un māte Mīle, dzimusi Tikiņš, saimniekoja no tēva mantotās mājās. 1942. gada 28. martā Vilma devās laulībā ar Jāni Barlotu un kopā ar vīru saimniekoja Vimbas dzirnavās līdz II. pasaules kara beigu posmam, kad abi kopā ar Vilmas māti Mīli un māsu Martu Vilciņu un viņas dēliņu Arnoldu pievienojās bēgļu plūsmai, kas viņus noveda Vācijā. Pēckara gadus visi pavadīja angļu zonā Šlēzvigas nometnē.

1951. gadā pēc ieceļošanas ASV Barloti, Vilciņi un māte Mīle apmetās Elizabetē un tūlīt pievienojas

jaundibinātai Elizabetes draudzei. Pēc neilga laika viņi paši iegādājās māju ar skaistu dārzu, kura rozes un dažādie ziedi bieži greznoja dievnama altāru. Kad draudze iegādājās savu īpašumu, Jānis, Vilma un Marta ar lielu sirdsdedzi piedalījās visos uzlabojumu darbos. Sirmā māte un abas meitas mīlēja rokdarbus, aužot, šujot, adot un tamborējot. Savus daudzus skaistos rokdarbus viņas ziedoja draudzes loterijām, lai iegūtu līdzekļus draudzei. Vilma strādāja vakara maiņās telefona firmā, bet pa dienu apkopa māju un rūpējās par savu māti. Vilmai nekad nepietrūka laika aktīvi piedalīties draudzes darbā, un viņa bieži uzņēmās sarīkojumu saimnieces lomu. Par savu pašai ziedīgo darbu draudzē Vilma 1981. gadā saņēma Baznīcas virsvaldes atzinības rakstu. Tikai pašos pēdējos gados Vilmas čaklās rokas apstāja tamborēt skaistās bērnu sedziņas - kā pati saka: pirksti vairs neklausa.

Vilmai ir piedzīvojusi arī savus zaudējumus: 1979. gadā, ļaundabīgas slimības pieveikts, nomira viņas vīrs Jānis, un 2002. gadā mūžībā aizgāja māsa Marta. Pagājušā gadā Vilma atstāja māju, iekopto dārzu un vīra un mātes kapu kopiņas Rahway kapsētā un pārcēlās uz Vermontu pie māsas dēla Arnolda Vilciņa un viņa sievas Beverlijas, kam tuvumā dzīvo arī Arnolda bērni Andra un Kennijs ar savām ģimenēm. Vilma vēl šodien lasa Laiku un Ceļa Biedru un seko visiem notikumiem. Oktobrī viesojoties Vermontā, gaviļnieci ar sārtām rozēm un kliņģeri Ņudžersijas novada Dāmu komitejas vārdā apsveica Aina Stiebris. Mēs visi vēlam Vilmai ilgi baudīt skaisto kalnu dabu, ģimenes siltumu un mīlestību. *Aina Stiebris*

Dodiet, un Jums tiks dots, prasiet, un Jums būs atbilde

Baznīca prasīja „Kur ir mūsu jaunieši?” un neviens neatsaucās. Tad baznīca prasīja, „Ko dara jaunieši?” un jaunieši bija.

Daga Demandta vadībā, LELBAs jaunatnes nozāres nesen ir piedzīvojusi lielas mainas un jaunu darbību. Dags ne tikai runā un domā ar jauniešiem, bet arī dara un saista, tā interesējot jauniešus baznīcas darbā veidā kurā viņa vara ērti piedalīties. Dags vadīja jaunu

LELBAs sēklu projektu, nosaukts „Dodiet, un Jums tiks dots” 2008. gada vasarā. Nosaukums ne tikai atkārtο bībeles mācību, redzams Lūka evaņģēlijā 6:38, bet arī izsaka projekta domu: darīt un dot.

Pieci jaunieši no Amerikas un Kanādas piedalījās braucienā jūlija sākumā. Anna Jansone, Inga Vītola, Dāvids Poritis-Bedard, Selga Vītola, un Aleks Gifford iesāka savu braucienu apciemojot Aglonas baziliku, un

tad turpināja uz mazo Lašas pagastu, netālu no Daugavpils. Tur, pēc īsa svētbrīda, jaunieši no draudzes un projekta iepazīnās. Visi kopā baudīja lielas vakariņas un vēlāk, sēžot ap ugunsкура, Lašu draudzes jaunieši un ziemeļamerikas jaunieši runājās un draudzējās līdz agra rīta stundām.

Tupinājot baznīcās misijas darbos, sēklas projekta dalībnieki ieradās bērnu namā Sidrabiņos. Vairāki jau pazina viens otru no Pasakas bāreņa nometnes, kur vairāki ziemeļamerikas jaunieši bija piedalījušies ka vadītāji. Kopā visi paēda desiņa pusdienas, iemācījās ka tie-dye t-krekļus un spēlēja basketbumbu. Pēc garām atvadīšanās, grupa pēdīgi devās uz Rīgu.

Rīgā, sēkla projekts piedalījās misijas darbos, kā arī labāk iepazīstināja jauniešus ar baznīcas struktūru. Dalībnieki strādāja Āgenskalna rajona Diakonijas centra zupas virtuvē Rīgā kur dalīja zupu un maizi, kā arī paš nopirkto ģurķus, augļus, un šokolādes vāverītes. Jaunieši paši paēda pusdienas ar Arhibīskapu

Rozīti un sievas. Pēc staigas caur Domas baznīcas, grupa atkal satikās lai iepazīties ar Arhibīskapu Vanagu. Programma slēdzās ar dievkalpojumu Vecā Svētā Ģertrūdes baznīcā un satikšanās ar viņu jauniešu nozares vadītāju.

Jaunieši bija tik sajūsmināti par saviem piedzīvojumiem, ka viņi tulīt sāka meklēt jaunas iespējas kalpot un atkārtot tādus piedzīvojumus. Piemēram, kad sēklas projekta grupa pārnākšoja Lašos, jaunieši pārrunāja iespēju tur rīkot nakamas vasaras bāreņa nometni. Jaunieši paši ir izgudrojuši jaunu projektu, kas notiks šī gada decembrī. Atkal Daga Demandta vadībā, projekts „Dodiet, un Jums tiks dods II” apciemos Latvijas bāreņus Ziemassvētkos. Grupa pavadīs svētku vakarā un svētku dienu, kopējā dziedāšanā un dāvanu izdalīšanā. Viņi arī dosies atpakaļ misijas darbā Āgenskalna rajona Diakonijas centra zupas virtuvē Rīgā, kur viņi palīdzēs pusdienu izdalīšanā un sagādās bezpajumtniekiem cepures un cimodus. *Anna Jansone*

Draudzes gleznas Interneta izsolē

Ņujorkas latviešu ev. lut. draudze nodod desmit gleznas no agrākās draudzes nama kolekcijas elektroniskā izsolē. Izsolē ir sekojošo mākslinieku darbi: J. Audriņš, M. Balodis, M. Bogdanoviča-Nārūna, K. Černoks, K. Garokalns, K. Karlovics, B. Klaipe, A. Krūkliņš, G. Rasmanis un A. Taiņevs. Lūdzu ņemiet dalību izsolē un iegādājaties kādu no šīm gleznām!

Gleznu fotogrāfijas ir atrodamas Ņujorkas draudzes mājas lapā www.nydraudze.org, uzklikšķinot uz kastīti ar nosaukumu “Desmit gleznas”. Uzklikšķinot uz mazā gleznas attēla, parādīsies lielāks gleznas attēls un lodziņš ar mākslinieka vārdu, gleznas izmēriem un tehniku, kā arī pašreiz nosolītā cena un izsoles soļa likme (mazākā summa, par ko nākamajam piedāvājumam jāpalielina pašreiz nosolītā cena, kas izsoles sākumā ir uzlikta “sākuma” cena).

Izsole notiks ar e-pastu. Lai piedalītos izsolē, interesentam ir jāreģistrējas, iesūtot uz mājas lapā norādīto e-pasta adresi pilnu vārdu un adresi, deklarējot interesi piedalīties un paziņojot, no kādas e-pasta adreses tiks iesūtīti piedāvājumi. Izsoles piedāvājumi ir izdarāmi, iesūtot jaunu piedāvājumu, kas ir vismaz par soļa likmi augstāks nekā iepriekšējais, un minot solītāja vārdu un vēlamo gleznu. Glezna identificējama ar mājas lapā norādīto nosaukumu – numuru un mākslinieka vārdu. Tikai tie piedāvājumi tiks uzskatīti par derīgiem, kur solītāja vārds un e-pasta adrese saskan ar reģistrācijā pieteiktajiem.

Izsolē var piedalīties arī, iesūtot augstāko cenu, ko dalībnieks ir ar mieru maksāt par gleznu. Tādā gadījumā izsoles vadība automātiski paaugstinās dalībnieka piedāvājumu, katru reizi pa soļa likmi pārspējot

pārējos solītājus, kamēr būs sasniegta piedāvātā cena. Rezultāts būs tāds pats, it kā dalībnieks pats būtu katru reizi paaugstinājis savu piedāvājumu, un gleznu iespējams nopirkt zem iesūtītās augstākās cenas. Šī iespēja var būt parocīga tiem, kas dzīvo citās laika joslās, kā, piemēram, Latvijā.

Piedāvājums ir saistošs – ja neviens cits nepiedāvā lielāku summu par gleznu pirms noteiktā izsoles beigu brīža, tad solītājs ir gleznu nopircis, izņemot, ja nosolītā cena ir zem “rezerves” cenas, ko draudze ir uzlikusi kā zemāko pārdošanas cenu katrai glezmai. Pircēja uzdevums tad ir samaksāt draudzei par gleznu un vienoties ar izsoles rīkotājiem par gleznas piegādi. Pircējs ir atbildīgs par sūtīšanas un iesaiņošanas izdevumiem kā arī par Ņujorkas štata tirdzniecības nodokli (sales tax) un PVN, ja glezna tiek sūtīta uz Latviju.

Pēc katra piedāvājuma saņemšanas jaunais piedāvājums tiks ierakstīts mājas lapā. Ja pienāk divi piedāvājumi ar to pašu cenu, pirmais tiks pieņemts, un pārējiem ar e-pastu tiks izskaidrota situācija, dodot iespēju palielināt piedāvājumu.

Gleznas ir apskatāmas Ņujorkas draudzes Jonkeru baznīcas telpās.

Pašreiz izsoles beigas ir noliktas uz pirmdienu, 2009. gada 19. janvāri plkst 20:00 (astoņos vakarā). Ja būs kādas maiņas, tad tās tiks izziņotas tiem, kas ir reģistrējušies. Izsolē var sākt piedalīties tagad, vispirms reģistrējoties. E-pasta adrese reģistrācijai un piedāvājuma iesūtīšanai ir atrodamā draudzes mājas lapā www.nydraudze.org, zem “Desmit gleznas”.

Andris Padeģis

Gana raksts 2008. gada Kristus piedzimšanas svētkos - Eņģeļi klausīties - par eņģeļi kļūt

Mīļās māšas, mīlie brāļi Kristū,

Vispirms: Ziemsvētki. Pie Kristus piedzimšanas svētkiem būtiski pieder eņģeļu vēsts. Eņģeļi sludina Dieva iemiesošanu, eņģeļi rāda ceļu, kā Jēzu atrast un notikušo saprast, eņģeļi pauž Dieva slavu. Kā Mārtiņš Luters to izteic savā dziesmā „No debesīm es atnesu jums vēsti jaunu, priecīgu ...”.

Paaudzū paaudzēm eņģeļu vēsts sniegta tālāk. Tā sirdi dara priecīgu. Uz brīdi pārtrauksim dzīves steigu. Apklusināsim trokšņus ap mums. Ņemsim sev laiku, eņģeļu vārdus uzklaustīt, tiem atvērties. Dievamā, jeb mūsu personīgā vidē – klusībā. Līdz ar Bībeles eņģeļiem lūkosim ievērot arī eņģeļus, kurus Dievs sūtījis tieši Tev. Cilvēkus, kas Tevi mudina atrast Tavā dzīvē silīti Betlēmē. Ziemsvētki saistās ar šo atrašanu, ar gaismu tumsībā, ar lielu prieku, ar to, ka varam justies bagāti, apdāvināti.

Nedēļu pēc Ziemsvētkiem pārkāpjam gadu sliekšni. Pieradīsim rakstīt 2009. gadu, uzsāksim jaunu posmu. Novēlu, lai eņģeļu vēsts un Dieva klātbūtne mūs tanī pavada. Un, reizē, novēlu, lai arī mēs pievienotos eņģeļu saimei, lai par eņģeļiem kļūtu arī paši mēs. Mums katram ir uzticēta labā vēsts, evaņģēlijs. Mēs taču esam **evaņģēliski** luteriskās Baznīcas locekļi: Cilvēki, kuriem nav jāfantazē par nezināmo Dievu, bet kas Dievu var piesaukt kā savu Tēvu. Un kas izjūt aicinājumu, kļūt par māsu, brāli, par palīgu savam Dieva dotam tuvākam. Uzdrošināsimies viens

otram kļūt par eņģeļi. Ne paštaisni, bet žēlastības apdāvināti apliecinot šo žēlastības dāvanu vārdos un darbos un to sniedzot tālāk.

Paldies Dievam par Viņa klātbūtni mūsu Baznīcā, mūsu draudzēs, zem egļu vai palmu zariem. Paldies ikkatram, kas mums palīdz Viņu atrast – dārgumu, kas nevienā saimnieciskā krīzē nezaudē savu vērtību. Atkal esam pieredzējuši, cik ātri zūd materiālās vērtības. Tāpat tas ir ar veselību. Un arī pati dzīve šai saulē ir tikai dāvana uz laiku. Kas paliek? Dieva Vārds, mīlestība. Un tās ir mums dāvātas! Tikai atvērsimies tām, kopsim tās – svētku reizēs un katrā jaunā dienā! Paldies tiem no jums, kas aizvadītā gadā par eņģeļi kļuvuši man, vai mums. Jā, apzināsimies, ikkatrs esam aicināts kļūt par eņģeļi, vēl pavisam jauns bērns ar savu tiešo naivitāti,

jeb sirmgalvis ar savu dzīves pieredzi. Arvien labāk izkopsim veidus mūsu nelielā, bet arī nemaz tik mazā Baznīcā, kā īstenot eņģeļu uzdevumus vienam pie otra. Sāksim mūsu ģimenēs. Un būs draugi, kas patiesi ir par svētību.

Lai 2009. gadam nāk līdz Ziemsvētku gaišums, un lai šī gaišuma atstarojums un vairotāja Dieva būtne esam - mēs! Šīs mūsu visu kopējās dāvanas un kopējā uzdevuma apziņā abi ar manu kundzi vēlam Jums Dieva vadību un svētību nākošā gadā.

Elmārs Ernsts Rozītis, LELBĀL archibīskaps

Dzimšanas dienas janvāra mēnesī

1	Belte, Rasma	9	Liepina, Kristine	14	Jansons, Rusins	23	Tomlinson, Sandra
1	Eilands, Indulis	9	Ziedins, Tatjana	15	Sipins, Miervaldis	24	Krastins, Livija
1	Kuskis, Janis	10	Biks, Agris	16	Berzina, Edija	24	Kurens, Ervins
1	Taube, Harijs	10	Eikstremis, Livija	16	Silins, Vera	24	Zimulis, Rita
2	Graudins, Janis	10	Pavels, Nina	16	Sulcs, Liga	25	Ciguzis, Aleksandra
2	Niedritis, Aina	10	Petrosovics, Elza	16	Van Valkenburg, Nicole	25	Nigals, Melita
2	Rozens, Ieva	10	Silis, Guna	16	Zarins, Dzintra L.	26	Ubelis, Ilze
2	Veidis, Janis	11	Aivars, Peteris	17	Baumanis, Austra	27	Rumpitis, Olgerts
4	Balodis, Tamara	11	Biks, Ausma	17	Erglis, Ausma	28	Cantwell, Venta K.
4	Pukke, Janis	11	Brady, Ilse G.	17	Kristbergs, Kaira	28	Ence, Rasma
5	Dravnieks, Karlis	11	Grinvalds, Vija	19	Brigis, Janina	28	Grauds, Zenta
5	Israels, Aleksandrs	12	Abolins, Iveta	19	Grube, Frida	28	Majumdar, Zigurts
5	Kundzins, Girts	12	Avens, Voldemars	19	Kundzins, Lara	28	Piper, Biruta
5	Ozols, Gunars	12	Erglis, Aija	19	Priede, Eriks	28	Robertella, Ieva
6	Briedis, Roberts A.	12	Kivulis, Karlis	20	Muiznieks, Helga	28	Wellner, Vaira
7	Schnur, Maruta	12	Skareniece, Iveta	21	Bole, Mara	29	Jansons, Peteris
8	Clouser, Sarma	13	Aivars, Ilze	21	Lapins, Dagnija Spuntele	30	Cederbaums, Inese
8	Kleedorfer, Vija	13	Bibelnieks, Maris	22	Semba, Gunta	30	Gaujenieks, Martins
8	Krievins, Haralds	13	Rasums, Mara	23	Kalnins, Ilmars	31	Zakis, Maris
9	Gulbis, Erna	13	Upmalis, Juris	23	Moricca, Inara		Sveicam janvāra jubilārus

Farwell to Latvian birthday, Hello to Advent and Christmas

The painting on the cover of the bulletin is "A vision" by the Latvian master Ludolfs Liberts. In the forefront we see the Brooklyn Bridge and the Manhattan skyline. This view reflects the perspective of the Latvian emigree community during the early years of Latvians in New York after WWII when 2000 Latvians lived in Brooklyn. If you look carefully you see the ghostly skyline of Riga with its prominent church towers. This is an allegory of the refugee experience when every Latvian Independence day evoked a chorus of "next year in Riga!" How different this picture looks if we imagine the Riga skyline to represent what was, but will never be again, or if we see it as God's promised future. In the opening homily pastor Saliņš reflects on the Latvian refugee experience as something that has demanded that we focus not only what is right in front of us, but also what is on the distant horizon. Ultimately this has invited us to look to the furthest horizon – to the Kingdom of Heaven. That is why the Letter to the Hebrews says: "For here we have no lasting city, but we are looking for the city that is to come."

At the Independence Day celebration at the Jonkers church, many of our school children received awards for their success in the American Latvian Association national test. The poet, Gunars Saliņš, my dad, received a life time achievement from the World Free Latvian Association for the publication of his collected works in Riga last year.

The Advent calendar is full of special events. Begins with the Christmas fair at the Long Island church on December 7th. The Advent concert at the Yonkers church is also on December 7th.

The Long Island school will celebrate its Christmas pageant on December 14th. The Yonkers school will celebrate theirs on Saturday, December, 13th. The New Jersey school will celebrate on Saturday, December 20th.

On Saturday, December 13th. the Draudzes nams will host the yearly "Gingerbread baking" session at 1PM, with the worship service and "eglīte" (caroling by the Christmas tree) to follow at 3PM. The Brooklyn school will perform at the beginning of the eglite. The Brooklyn school eglite will be on Saturday the 20th.

The Christmas Eve services will be at 6PM on December, 24th at the Yonkers and Long Island churches. The New Jersey Christmas Day service will be at 11AM at the East Orange church.

The year will end with services with Holy Communion on Sunday, December 28th at the Long Island and Jonkers churches.

The Long Island Church will have its eglite on Epiphany, January 4th after the service.

See Kristina Putenis account of the recent meetings to plan the new camp dining hall. This will be one of the most important items on the agenda of the church's yearly meeting. Laris Saliņš

Svētības akti

Pēteris Eglītis ar Matīsu Bāru, Aivars Bārs ar Johanu Bāru, Māra Bārs ar Magnusu Bāru, diak. Indriķis Kaņeps, Ilze Bārs un Krišs Eglītis

Kristības

Magnuss Gustavs Bārs kristīts 2008. gada 31. augustā vecvecāku mājās 254 Kerrs Corner Road, Blairstown, NJ. Dzimis 25. septembrī, Newton, NJ. Vecāki Aivars un Māra Bārs; Krustvecāki: Pēteris Eglītis, Krišs Eglītis un Ilze Bārs. Diakons Indriķis M. Kaņeps

Laulības

Susan Anita Strautmanis un William Edward Dowling salaulāti 2008. gada. 18. oktobrī, Twin Lakes Resort, Hurley, New York, māc. Saliņš.

Sēru vēstis

Elmārs Līsmāns dzimis 1925. g. 23. novembrī Madonas apriņķa Beļavas pagasta "Lācplēčos". Bērniībā zaudējis vecākus, audzis vecvecāku un krusttēva Roberta Līsmāņa ģimenē. Pēc pamatskolas beigšanas mācījies Mežkopības skolā Lubānā, kuŗu beidzis 2. pasaules kara laikā un uzsācis darbu kā mežsargs. 1944. gadā iesaukts Latviešu leģionā, dienējis 15. divīzijā. 1945. g. 2. maijā padevies gūstā Ziemeļvācijā. Pēc atlaišanas no gūstekņu nometnes īsu brīdi bijis bēgļu nometnē angļu okupācijas zonā. Tad strādājis sardžu dienestā gan pie angļiem gan amerikāņiem. 1956. g. decembrī iecelojis ASV. Te lielāko laiku nostrādājis celtniecībā Longailendā. 1963. g. salaulājies ar Silviju Klausu. Ģimenē piedzimusi meita Anita, dēli Ēriks un Roberts. Diemžēl jau 1980. gadā mirusi sieva Silvija, atstājot Elmāru vienu audzināt bērnus. 1984. g. salaulāts ar Rasmu Veseli dzim. Klētnieci. Gaŗajos trimdas gados ASV Elmārs bijis aktīvs Ņujorkas latviešu ev. lut. draudzes loceklis, palīdzējis Salas baznīcas celšanā, bijis Daugavas Vanagu un Invalīdu apvienības loceklis, dziedājis B. Skultes, Longailendas un Ņujorkas koros. Ar Ņujorkas kori 1989. g. bijis koncertturnejā Latvijā un dziedājis 1990. g. Dziesmu svētkos Rīgā. Latvijai atgūstot neatkarību, atjaunojis saites ar radiem Latvijā, iegādājies īpašumu Latvijā, iegādājies īpašumu Raunas pagastā un ķeries pie tā atjaunošanas. 1997. g. atgriezies uz pastāvīgu dzīvi Latvijā. Diemžēl Parkinsona slimība pamazām piesaistīja Elmāru pie mājas un gultas. Savu garo cīņu ar slimību Elmārs beidza 2008. g. 23. septembrī Rīgā. Pārpelnots. Par viņu sēro sieva Rasma, meita Anita ar dēlu Travi, dēli: Ēriks ar sievu Ainu, bērniem Ingu un Annu, Roberts ar Ievu un Krišu. Tāpat Silvijas brālis ar ģimeni. Kupla radu saime Latvijā. *Rasma Līsmāne*

Milda Burunovska, dz. Lejēja, dzimusi 1912. gada 25. decembrī, Liepājā. Precējusies ar Jūliju Mazūru, ģimenē piedzimst meita Ruta. Pirmā laulība izirst un 1941.gadā viņa stājās otrajā laulībā ar Borisu Burunovsku, kad piedzimst otra meita Inese. Liepājā daudz sportoja un aktīvi piedalījās Liepājas Olimpijas basketbola vienībā. Ģimenei piederēja sēklu veikals,

kur viņa strādāja. Bēgļu gaitās dodas 1944. gada augustā un nokļūst Vācijā. Pēc kara, dzīvoja vairākās DP nometnēs kā franču tā amerikāņu zonās. 1949. gada februārī izceļo uz ASV un sākumā apmetās Bruklinā, Ņujorkā. Iesāk darbu pie uzņēmuma "Shrafts", pēc pārceļšanas uz Manhatenu, izskolojas par zviedru metodes masieri un atver savu studiju Madisonsa avēnijā, kur viņas klientūra sastāv no Ņujorkas pilsētas Operas balerīnu zvaigznēm. Pēc aiziešanas pensijā, iegādājas māju netālu no Ellenville`s ciemata, Ņujorkas pavalstī. Nodarbojas ar dārzniecību savam un ģimenes priekam. Pēc vīra nāves, gadiem tekot, rodas veselības traucējumi un beidzot tiek ievietota atpūtas namā Liberty, NY. Milda mirst 2008. gada 19. septembrī "Catskills Regional Medical Center" slimnīcā un pelnu urna tika izvadīta Brāļu kapos, Katskilos. Sēro meitas, Ruta Lāce un Inese Juell ar ģimenēm, bet ir pateicīgas par mātes gaŗo un svētīto mūžu.

Arturs Valters dzimis 1915.g. 30. jūnijā Vecpiebalgas pagasta „Buļļos“. Vecāki Marija un Jānis Valters. Ģimenē aug divi dēli – Arturs un Edgars Vilis. Arturs Valters beidza Priekuļu lauksaimniecības vidusskolu 1934.g. Pēc obligātā dienesta atgriezās lauku mājās, lai saimniekotu, bet sirds lieta bija sabiedriskā dzīve latviešu biedrībā. Leģiona forma bija jāuzvelk 1944.g. rudenī. Viņš nonāca Kurzemē 19. divīzija. Ziemassvētku kaujās 26. decembrī ievainots un nonāca Vācijā kara slimnīcās. Karam beidzoties nonāca gūsta nometnēs Putlosā un Cedelheimā. Sākas DP dzīve. Grossenbrodes nometnē kļūst par nometnes vadītāju un satiek Noru Dzelzkalni, kas zinot angļu, vācu un latviešu valodas, strādā par sekretāri un tulku. Sadarbība kļūst par draudzību un 1949. g. Līgo dienā salaulājas. Meita piedzimst 1950. g. Amerikā iebrauc 1952. g. 14. februārī. Ģimene apmetas Bruklinā. Arturs Valters iesaistās Daugavas Vanagu apvienībā Ņujorkā. Daugavas Vanagos bija aktīvs visu savu tālāko dzīvi. Bija DV Ņujorkas apvienības pr-dis 1957-1960. No

1962.g. DV ASV zemes valdē, bet no 1969.-70. DV ASV pr-nieks. ALA valdē aprūpes biroja vadītājs 1970-72.g. Dzīvesbiedre Nora Valtere aiziet mūžībā 1990. g. Uz Rīgu pārceļas 2006. g. Pēdējā gadā veselība paliek vājāka un 93 gadu vecumā aiziet mūžībā. Bēres radu pulkā Rīgā vada māc. I. Jēkabsons. Urnu pārvedīs uz Ņujorkas Katskiļu Brāļu kapiem, lai guldītu blakus dzīves biedrei. Sēro Aira un Jānis Bungs, Daina, Jānis un Līvija.

Jānis Vasers dzimis 1923. gada 1. decembrī. Vecāki Milda un Mārtiņš dzīvo lauku mājās „Ūbelēs” netālu no Cēsīm. Tēvs ir Cēsu luterāņu draudzes pērminderis. Ģimenē 5 bērni – 3 dēli un 2 meitas. Jānis ir jaunākais un tā Jānim jācīnās par savu vietu ģimenē. Pabeidzot vietējo skolu viņš iestājas Cēsu ģimnāzijā, bet tur nepatīk, jo valodas nav Jāņa stiprā puse. Tad pārceļas uz Valmieras reālģimnāziju ar nodomu vēlāk uzsākt studijas, bet kara laiks izjauc lolotos plānus. Jāni iesauc leģionā un viņš ieskaitīts 15. Divīzijā. Uz kara beigām viņš cīnās kaujās pie Lestenes. Lai izvairītos no apšaudīšanas, viņš izlec no mašīnas grāvī kas ir pilns ar aukstu ūdeni. Jānis smagi saslimst un tiek aizvests uz slimnīcu Vācijā. Karš iet uz beigām. Vācu māsiņa izgādā Jānim civilās drēbes un tā viņš izbēg no slimnīcas un dzīvojot šur un tur sagaida kara beigas un tā arī izbēg no gūsta. Tālāk dzīvē Jānis nonāk Manheimā un iestājas Darba rotā – tā sauktos „melnajos” – kas saistīta amerikāņu armiju un tur strādā par šoferi. 1949. gadā ar kāda attāla onkuļa galvojumu ierodas Amerikā un sāk strādāt celtniecībā.

No jaunības dienām Jānis ir ar lielu izdomu praktiskās lietās – viņu ļoti interesē kā varētu kādu darbu padarīt vieglāku vai ātrāk izdarāmu. Jau jaunības dienās viņš ar brāļiem iekārto ūdens pievadu uz vecāku māju, kas tajos laikos laukos bija gandrīz nedzirdēta lieta.

1951. gadā sāk celt savu māju, pie mājas visus iespējamus darbus dara pats saviem spēkiem pa sestdienām un svētdienām. Šajā laikā satiek Birutu Liepiņu un 1953. gadā salaulājas Port Washingtonas baznīcā. Māja gandrīz jau nobeigta un viņi sāk savu kopdzīvi jaunajā mājā kur piedzimst divas meitas – Māra un Ruta. Šajā mājā nodzīvota visa viņu kopdzīve.

Jānim arī ļoti patika mūzika – Vaseri gāja uz koncertiem, Jānis ilgus gadus dziedāja LI korī un mājā viņam bija ļoti laba skaņu sistēma lai viņš varētu klausīties viņa iemīļoto mūziku.

Jānis bija aktīvs dalībnieks Salas baznīcas celšanā. Līdz sirmam vecumam nāca baznīcas apkopšanas talkās. Katskiļu nometnes celšanā Jānim arī bija savi nopelni un atkal – līdz sirmam vecumam viņš piedalījās Salas novada Jāņu talkās un vēlāk Dižtalkās.

Jānim pēdējie mēneši nebija nekādā ziņā viegli, tikai Birutas pašai dziedīgā gādība palīdzēja viņam šo laiku izturēt. Jānis Vasers tika pārpelnots un pavasarī tiks guldīts Brāļu Kapos Katskiļu kalnos.

Valters Zālīte dzimis Rīgā, 1923. gada 14. aprīlī. Tēvs, Juris kļuva diplomēts būvinženieris, māte Elvīra Zālīte, vidusskolas matemātikas skolotāja. 1941. gadā Valters iestājas Rīgas Universitātes inženierzinātņu fakultātē, kur studēja līdz 1943. gadam. Tad vācu kara būvniecības pasākums viņu nosūtīja uz ziemeļu Igauniju. Kad ar kuģi evakuēja, nonāca Berlīnē. Viņu nosūtīja uz Silēziju, kur bija būvuzraugs. 1945. gada pavasarī iesaistīja prettanku aizsprostu būvē līdz pienāca ziņa, ka Vācija kapitulējusi. Devās uz Austriju satikt tēvu. Amerikāņi tos pārveda uz Rietumvāciju, kur Manheimā apmetās “dīpīšu” nometnē. Iestājas Darmštates Techniskā augstskolā un ieguva inženiera grādu ar augstāko uzslavu. Strādāja kā profesora asistents līdz izceļošanai uz Ameriku. 1949. gadā ar kuģi ieradās Ņujorkā. Atrada inženiera darbu jaundibinātā konsultantu firmā ar ko sākās 45 gadu karjēra Amerikā. Drīz vadīja tiltu projektēšanas grupas un beigās bija savu firmu galvenais tiltu inženieris. Pensionējās 1994. g. 71 gada vecumā.

Amerikā Valters tuvāk iedraudzējās ar Irmu Dombrovsku un 1952. gadā noslēdza mūža derību. Sākumā mita dzīvoklī Kvīnsā, bet 1954. gadā iepirka savu māju Bergenfildā, Ņudžersijā. Tur uzauga visi trīs viņu bērni: Nora, Mārtiņš un Edgars.

Piedalījās Jonkeru baznīcas iegādē. Pārzināja īpašuma izbūves plānošanu un vēlāk vadīja dažādus baznīcas pārbūves darbus ieskaitot altāra praktiskās detaļas. Iesaistījās draudzes Lauku īpašuma izbūves un uzturēšanas darbu plānošanā un vadībā. Ievēlēja draudzes valdē un 19 gadus kalpoja dažādos atbildīgos draudzes amatos, ieskaitot 7 gadus draudzes priekšnieka amatā. Regulāri rakstīja par draudzes darbību latviešu laikrakstos un “Baznīcas Ziņās”. Bez tam rakstījis par “Jonkeru baznīca divdesmit, trīsdesmit un četrdesmit gados” un devis rakstus grāmatiņai “Katskiļu aizvējā”. Uzrakstījis arī apmēram pusi no visiem rakstiem draudzes vēstures grāmatai. Saņēmis Baznīcas virsvaldes Atzinības rakstu 1980. gadā.

Brīvā laikā patika ceļot. Kad bērni bija vēl mazi, atvaļinājumus ar tiem pavadīja teltī dažādos dabas parkos ASV austrumu krastā. Kad bērni bija paauguši kopā ar Irmu apceļoja daudzas tālas zemes arī vairākkārt viesojoties Latvijā.

2001. gada beigās viņam uzbruka slimība, no kuņas pilnīgi atkopties neizdevās. Miris Holy Name slimnīcā, Teaneck, Ņudžersijā š.g. 1. novembrī. Izvadīšana no Jonkeru baznīcas 4. novembrī, māc. Saliņš.

Dievkalpojumi un sarīkojumi Ņujorkas draudzē

	Salā	Jonkeros	Ņudžersija	Citur
Decembris – 2008				
Svētd. 7.	10:30 Saliņš, seko Ziemsvētku tirdziņš	10:00 Adventa koncerts	14:30 Morristown, Saivars, ar dg	
Sestd. 13.		11:00 Skolas eglīte, Saliņš		15:00 Draudzes namā, Saliņš, Novada eglīte
Svētd. 14.	10:30 Saliņš, seko skolas eglīte	10:00 Saivars		15:00 Džamaikā, Saliņš
Sestd. 20.			12:00 Short Hills, Saivars, skolas eglīte,	Draudzes namā, Skolas eglīte
Svētd. 21.	Nav dievkalpojuma	10:00 Saivars		
Treš. 24.	18:00 Ziemsvētku vakars, Saliņš	18:00 Ziemsvētku vakars, Saivars		
Ceturtd. 25.			11:00 Īstoraņā	
Svētd. 28.	10:30 Gada noslēgums, Saliņš, ar dg	10:00 Gada noslēgums, Saivars, ar dg		
Janvāris – 2009				
Svētd.4.	10:30 Zvaigznes diena Saliņš, seko Novada eglīte	10:00 Zvaigznes diena, ar dg, Saivars, Novada eglīte		
Sestd. 10.			9:45 Short Hills, Saivars	
Svētd. 11.	10:30 Saliņš	10:00 Saivars, seko Novada info. sapulce		
Svētd. 18.	10:30 Saivars	10:00 Kaņeps		
Sestd. 24.			14:00 Short Hills, Saivars, seko Novada info. sapulce	
Svētd. 25.	10:30 Saliņš, seko Novada informācijas sapulce	10:00 Saivars		

Bībeles stundas Jonkeros: 4. un 18. decembrī. Salā pēc dievkalpojuma: 28. decembrī – tēma: Kāpēc 4 evaņģēliji?

Svētdien, 7. decembrī pēc dievkalpojuma Ziemsvētku tirdziņš Salas baznīcā – siltas pusdienas, tirdziņš un loterija. Varēs iegādāties piparkūkas, pīrāgus, rudzu maizi, dzeltenmaizi, pelēkos zirņus, putraindesas, Laimas šokolādes.

Sestdien, 13. decembrī Draudzes namā piparkūku cepšanu no 13:00-15:00. Mīklas pikas \$5. Pieteikties pie Kristīne Varick: kristinite@earthlink.net. 15:00 novada eglīte ar skolas piedalīšanos. Seko korāļu dziedāšanu.

Latvian Evangelical Lutheran Church of New York
4 Riga Lane
Melville NY 11747-3406

Address Service Requested

NON PROFIT ORG U.S. POSTAGE PAID DEER PARK NY 11729 Permit No. 27